

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-263/13 P

**Kraljevina Španija
proti
Evropski komisiji**

„Pritožba — Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) — Zmanjšanje finančne pomoči — Metoda izračuna z ekstrapolacijo — Postopek sprejemanja odločbe s strani Evropske komisije — Nespoštovanje določenega roka — Posledice“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. junija 2015

1. *Gospodarska, socialna in teritorialna kohezija — Strukturne pomoči — Financiranje s strani Unije — Uredba št. 1083/2006 — Finančni popravki — Prekluzivni rok za sprejetje odločbe Komisije — Začetek teka — Nespoštovanje tega roka — Bistvena kršitev postopka*

(Uredba Sveta št. 1083/2006, člen 100(5))

2. *Pravo Evropske unije — Načela — Pravica do obrambe — Načelo kontradiktornosti — Spoštovanje v okviru sodnega postopka — Obseg — Stališče Komisije glede v bistvenem enakih dejanskih in pravnih vprašanj v drugih zadevah — Ustaljena sodna praksa Sodišča v zvezi z zadevno določbo — Zadostnost*

(Poslovnik Sodišča, člen 75; Uredba Sveta št. 1083/2006, člen 100(5))

1. Komisija mora od leta 2000 pri sprejetju odločbe o finančnih popravkih spoštovati zakonski rok. Dolžina roka, ki je Komisiji naložen za sprejetje te odločbe, je odvisna od ureditve, ki se uporabi. Člen 100(5) Uredbe št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu tako določa, da Komisija sprejme odločitev o finančnem popravku v roku šestih mesecev od datuma zaslišanja, če do zaslišanja ne pride, pa začne šestmesečni rok teči dva meseca po datumu vabila, ki ga je poslala Komisija. Zato to, da Komisija odločbe o finančnih popravkih pomoči iz teh skladov ni sprejela v roku, določenem z navedeno uredbo, pomeni bistveno kršitev postopka, ki pri Splošnem sodišču – če je ne upošteva – privede do napačne uporabe prava.

(Glej točke 50, 52, 56, 62, 63 in 67.)

2. Razen v posebnih primerih, kot so zlasti tisti, ki jih določajo poslovniki sodišč Unije, sodišče Unije svoje odločbe ne more opreti na razlog, ki ga je preizkusilo po uradni dolžnosti – pa čeprav je to razlog javnega reda – ne da bi stranke predhodno pozvalo, naj podajo svoja stališča o navedenem razlogu. Tak poseben primer, ko strank ni treba pozvati, da predložijo svoja stališča v zvezi z razlogom, je podan, prvič, če je Komisija imela dovolj priložnosti, da v kontradiktorni razpravi v predhodnih zadevah, ki so se nanašale na v bistvenem enaka dejanska in pravna vprašanja, predstavi svoje razloge in trditve glede pomena roka, določenega v členu 100(5) Uredbe št. 1083/2006 o splošnih

določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu, in drugič, če je treba sodno prakso Sodišča v zvezi z razlago te določbe v navedenih zadevah šteti za ustaljeno, ker jo je Sodišče potrdilo v več poznejših zadevah.

(Glej točke od 57 do 61.)